

శాస్త్రవుద్దేశీ లోపం

మాటలు

27

విడుదల.

విజయవారి

మాయాబజార్

డిరెక్టర్... కె.వి.రిష్ట్ ఒ.ఎస్. (HONS) . . . నిర్మాతలు... నాగిరిష్ట్ & చిత్రపాణి

STUDIO VAUHINI

NM

మాయా బజోర్ కథాసంగ్రహం

—○○○○—

బొల శశిరేఖ పుత్రున రోజు పండుగకు సుభద్ర, బాలాభిమన్యుడూ వచ్చారు. అభిమన్యుని ధనుర్విద్యాసాహనం చూసి బలరాముడు ముచ్చుటపడతాడు. శ్రీకృష్ణుని ప్రాత్మాహంతే, శశిరేఖ తన కోడలు కావాలని సుభద్ర కోరుతుంది. ఆలాగే జరిపిస్తానని బలరాముడు చెతిలో చెయ్యివేసి చెల్లెలికి మాట ఇస్తాడు. పాండువులంతటి అయిక్ష్వర్యవంటులతే సంబంధం నిశ్చయించినందుకు రేవతి పరమానంద భరితురాలవుతుంది.

శశిరేఖా అభిమన్యుడూ యుక్తవయస్కులయారు.

అప్పుడు ధర్మరాజుచేత దిగ్యజయంగా రాజసూయం జరిపించి వచ్చిన శ్రీకృష్ణుడు, బలరాములవారికి సత్యపీతాన్ని, శశిరేఖకు ప్రియదర్శినినీ కానుకగా ఇస్తాడు. ఎవరిచేతనైనా నిజాన్ని పలికించే మహిమ సత్యపీరంలోనూ, ఎవరి ప్రియవస్తువును వారికి చూపించే మహిమ ప్రియదర్శినిలోనూ ఉంది. సరే సత్యపీతాన్ని భద్రపరచి, అంతా ప్రియదర్శిని మహిమ ఏమిలో అని చూస్తారు. శశిరేఖ ఆ ప్రియదర్శినిని తెరపగానే ప్రేమగితంతే అభిమన్యుడు కనిపిస్తాడు. రేవతికి ధనరాసులు కనిపిస్తాయి. బలరామునికి దుర్యోధనుడు కనిపిస్తాడు. శ్రీకృష్ణునికి పాచిక లెగరవేస్తా శకుని ప్రత్యుషమౌతాడు. ఆ దుష్టుడు ఏ కపటనాటక మాడుతున్నాడే అని కృష్ణుడు భయపడతాడు.

మాయాద్వాత విశారదుడైన శకుని, పాండువులను మోసం

చేసి వారి నకల రాజ్యాన్ని, వారి సర్వసంపదాల్ని కాజేసి ఇస్తానని శపథంచేసి, దుర్యోధనుడిచేత ధర్మరాజును జూదానికి పిలిపించే ఏర్పాటు చేస్తాడు.

ద్వారకలో యాదవప్రముఖు లందరూ సృత్యవినేదంలో ఉండగా, ద్రోపది ఆర్తనాదం విని శ్రీకృష్ణుడు ఆమె కభయమిచ్చి, పాండవుల రాజ్య సర్వస్వం దోచుకుని, దుర్యోధనుడు, వారి నడవులకు తోలాడని చెపుతాడు. సాత్యకి ప్రముఖులు కౌరవులమీదికి యుద్ధసన్నద్ధులు కాగా, వారిని వారించి, తాను దుర్యోధనుడికి బుద్ధిచెప్పి, పాండవుల రాజ్యం ఇప్పించి వస్తానని, బల రాముడు హస్తినాపురానికి బయలుదేరి వెళ్తాడు.

కాని వెళ్లిన పని ఒకటి; చేసుకువచ్చిన పని ఒకటి అన్నట్లు, బల రాముడు, దుష్టచతుష్టయం చేసిన అతి సన్మానాలకూ అతిముఖస్తుతులకూ ఉచ్చిష్టాయి, వారి కల్లబోల్లి మాటలు నమ్మి కౌరవులు ధర్మత్వులు; పాండవులే దురాత్ములని నిర్ణయించడమే కాకుండా శశిరేఖను లక్ష్మిఖుని కిచ్చి పెళ్లి చేస్తానని దుర్యోధనునికి మాటయిచ్చి వస్తాడు.

శ్రీకృష్ణుడు సుభద్రనూ అభిమన్యున్ని ద్వారకకు తీసుకువస్తాడు. రాజ్య బ్రథులై వచ్చిన వీరిమీద రేవతికి మోజు పొతుంది. అన్యోన్యానురాగం గల శశిరేఖ అభిమన్యులు వెన్నెలరాత్రి నోకావిహారం ఏర్పాటు చేసుకుంటారు. బలరాముడు వచ్చి శశిరేఖను లక్ష్మిఖునికిచ్చి పెళ్లిచెయ్యటానికి మాటిచ్చి వచ్చానని చెపుగానే రేవతి బ్రహ్మానందం పొంది, మొరాయించిన శశిరేఖను మేడమీద నిర్వంధంలో ఉంచుతుంది. కాని వెన్నెల రాగానే అభిమన్యుడు వచ్చి, బాణాలతో నిచ్చేన నిర్మించి శశిరేఖను మేడమీదినుంచి దించి, ఇద్దరూ

రఘున్యంగా నోకావిహరానికి వెళతారు. భట్టులు వచ్చి ఈ వార్త చెప్పగానే బలరాముడూ, రేవతి కోపంతో నదీతిరానికి బయలుదేరతారు. ఈ సంగతి తెలిసి శ్రీకృష్ణుడూ రుక్మిణి వారికంటే ముందే వెళ్లి శశిరేఖాభిమన్యుల్ని రఘున్యంగా పంపివేసి, రేవతి బలరాములు తిరానికి వచ్చేటప్పటిక నౌకలోంచి తాము దిగుతారు. ఏరిని చూసి భట్టులు పారబద్ధారసుకుని రేవతి బలరాములు కాంతపడి...ఆ వాతావరణకు ముచ్చుటపడి తామూ కాస్త నోకావిహరం చేసి వెళతారు.

లగ్గుం నిశ్చయించుకుని శకుని ద్వ్యారకకు వస్తాడు. వారు నిర్ణయించిన లగ్గుం పరునికి అచ్చిరాదని బలరాముని సిద్ధాంతులు చెప్పతుంటే, శకునితో బాటు శ్రీకృష్ణుడుకూడా ఈ పెళ్లికి లగ్గుమే మంచిదన్నయ్యా అంటాడు. సంతోషంతో బలరాముడూ లగ్గునికి పెళ్లి నిశ్చయించేస్తాడు.

ఈ సంగతి తెలిసి, సుభద్ర రోషంతోనూ దుఃఖంతోనూ వచ్చి, నాకిచ్చిన మాట తప్పి నన్నపమానిస్తావా అన్నయ్యా అని బలరాముని అడుగుతుంది. ఇది నేను దుర్యోధన చక్రవర్తికి నిండునభలో ఇచ్చిన వరం, ఈ పెళ్లి జరిపి తీరతానంటాడు బలరాముడు. “అయితే నీవు ప్రతాపాలకన్న ఐశ్వర్యం శాశ్వతమనుకుంటున్నావా?” అంటుంది సుభద్ర. “ప్రతాపాల పేరెత్తి నన్ను బెదరిస్తావా. వేఱమంది ఆర్ఘ్యనులూ భిములూకూడా ఒక్క దుర్యోధనుని కాలిగేటిక పొల ”రంటాడు బలరాముడు. ఆ మాట విని ఆభిమన్యుడు రోషపడి అయితే నిర్మయంగా స్వయంవరం ఏర్పాటు చెయ్యండి; ఆ కొరవుల్నందర్నీ చెండాడి శశిరేఖను నేను దక్కించుకుంటూ నంటాడు. ఆప్యుడు కృష్ణుడు చమతాగ్రరంగా సుభద్రనూ ఆభిమన్యునీ మందలిస్తన్నట్టు

మందలించి కర్తవ్యం ఉపదేశించి, మీకు దిక్కున్నచోటికి పామ్మంటాడు. వారు దైవతవానికి బయలుదేరగా, శ్రీకృష్ణుడు రఘుస్వంగా వారిని ఘటోత్స్రుచుని ఆశ్రమానికి చేర్చుని దారుకునితో చెపుతాడు.

ఘటోత్స్రుచుడు తన అనుచరు లందరితో వీరవిద్యాపరీక్షల్లో ఉంటాడు. అప్పుడు అక్కడ ఉన్న భూమి దుందుభిద్యారా, అభిమన్యుని రథం తన అరబ్ధాంలోకి రాపటం చూసి ఘటోత్స్రుచుడు ఆ వీరుడెవరో హతమార్చి రమ్యుని తన అనుచరుల్ని పంచిస్తాడు. అభిమన్యుడు ఆ మాయా రాక్షసు లందర్ని సునాయాసంగా జయించటం చూసి ఘటోత్స్రుచుడు స్వయంగానే వచ్చి అభిమన్యునితో తలపడతాడు. ఉభయులకి భయంకరమైన ఆస్తి యుద్ధం జరుగుతుంది. చివరికి ఘటోత్స్రుచుడు ప్రయోగించిన ఒక శక్తి మాయ తెలుసుకోలేక దాని దెబ్బకు అభిమన్యుడు మూర్ఖుపోతాడు. అప్పుడు సుభద్ర ధనుర్వాణాలు ధరించి కృష్ణుర్జునుల పేరులు స్వరించి బాణం విడువబోగా, ఆ పేరులు విని బంధుత్వం తెలిసి శరణు మాత్రా అంటూ ఘటోత్స్రుచుడు వచ్చి ఆమె కాళ్ళమీద పడి తన నెరిగించుకుంటాడు. అభిమన్యుడు మూర్ఖుతేరగానే సౌదరు లొకరివెక రాలింగనం చేసుకుంటారు. హాడింబకూడా వచ్చి సుభద్రాభిమన్యుల్ని తమ ఆశ్రమానికి తీసుకువెళ్లి పండుగలు జరిపి బ్రహ్మండంగా ఆదరిస్తుంది.

తరువాత సంగతంతా సుభద్రవల్ల విని, “శశిరేఖను మాయగా ఎత్తుకురా, అభిమన్యుని కచ్చి మన ఆశ్రమంలో పెళ్లి చేద్దా” మని చెప్పి హాడింబ ఘటోత్స్రుచుని ద్వారకకు పంచిస్తుంది.

ఒక రాత్రివేళ ద్వారకకు వచ్చి ఘుటోత్కృచుడు అందర్ని మాయా బద్ధుల్ని చెప్పుంటు, శ్రీకృష్ణుడు, ఒక వృద్ధుని రూపంలో అతనికి తారసిల్లి, తన మాయల కతడు చాలడనిపించి, చివరికి తెలివి తెచ్చుకుని ఘుటోత్కృ చుడు తననే స్తోత్రంచేయగా, నిజరూపంలో కనిపించి ఘుటోత్కృచునికి అక్కుడ చేయవలసిన పనులన్నీ ఉపదేశిస్తాడు.

ఇక నిదిష్టన్న శశిరేఖను మాయాబలంతో ఘుటోత్కృచుడు తన ఆశ్రమానికి తీసుకునిపోయి సుభద్రకూ, హిదింబకూ అప్పగించి, సరిగా ఆ లగ్నానికి శశిరేఖాభిమన్యుల వివాహం జరిపించండని చెప్పి, తాను మాయా శశిరేఖయై ద్వారకకు వచ్చి ప్రవేశిస్తాడు. మాయాశశిరేఖను పెళ్ళికూతుర్ని చేస్తారు. లక్ష్మణుని తీసుకుని దుర్యోధనుడు పెళ్ళికి తరలిపస్తాడు. ఘుటోత్కృ చుని రాక్షసులంతా పెళ్ళిపెద్దతె “మాయాబజార్”లో పెళ్ళివారికి మాయ కిరీటాలూ, మాయహరాలూ బహుమానం ఇస్తారు. ముందు పెళ్ళికూతుర్ని చూపంది పెళ్లి చేసుకోనని లక్ష్మణుడు పట్టుపట్టగా, ఘుటోత్కృచుడు మాయా శశిగా విదిదిలోకి వెళ్లి, భానుమతి రాణినీ శకునినీ లక్ష్మణుకుమారునీ చిలిపి చేప్పలతో బెదరకొట్టి అక్కుడ వియ్యాలవారికి చేసిన విందువదార్థాలన్నీ రహస్యంగా తాను గుటకాయస్వాహ చేసి చక్కా పోతాడు.

పెళ్ళివారిలో లక్ష్మణుని సారథీ, దుర్యోధనుని పురోహితులూ మాకు కంబళ్లు కాదు గింబళ్లు కావాలనీ, తల్పాలు కాదు గిల్పాలు కావాలనీ పెళ్లి పెద్దలుగా ఉన్న రాక్షసుల్ని తంటాలుపెడతారు. వాళ్ళు రాక్షసమాయతే నిర్మించి యిచ్చిన ఆ గింబళీ గిల్పాలతో రాత్రంతా నానాతిప్పలూ పది కిక్కురుమనకుండా పెళ్ళికి హజరపుతారు.

ఇక పెళ్లిపేటలమీద కూర్చున్నప్పటినుంచీ లక్ష్మికుమారుడు పేటైగి
 పోతాడు. మధ్యపట్టిన తెర తీసివేయమంటాడు. కాలు తెక్కించేటప్పుడు
 పాణిగ్రహణం చేసేటప్పుడు పెళ్లికూతురికి తన ప్రతాపం చూపాలని గట్టిగా
 నెక్కుతాడు. మాయాకశి అంతకన్న ఎక్కువగా నెక్కగా కటకటలాడి
 పోతాడు. జీలక్రియా బెల్లం శిరస్సున పెట్టేటప్పుడు శశిరేభి కోతిగానూ కొండ
 ముచ్చగానూ కనిపించి లక్ష్మిజుడు వెదిరిపోతాడు. శకునీ దుర్యోధనుడూ
 కైర్యంచెప్పి ఘరవాలేదు తాళి కట్టమంటారు. తాళి కట్టవచ్చేటప్పటికి శశిరేభి
 పెద్దపులిగానూ భూతంగానూ కనిపించి లక్ష్మిజుడు మూర్ఖపోతాడు. ఈ
 అల్లరి పెళ్లికొడుకును చూసి బలరాముడికి కోపంవస్తుంది. “మేమంతా
 మంచివాళ్ళమే. ఇది నీ కూతురు కాదు, మాయ శశిరేభి రాక్షసి. ఇదంతా
 శ్రీకృష్ణని మోసం” అని శకుని నిందిస్తాడు. ఎవరి మోసమో తెలుస్తుంది.
 ఈ పీరంమీద నిలచి మాట్లాడమని సాత్యకి సత్యపీతాన్ని చూపిస్తాడు. దుర్యో
 ధనుడు వారించినా వినక శకుని ఆ పీరంమీద నిలుస్తాడు. ఇక దాని మహిమ
 చూడండి. “మాయజేసి పాండవుల రాజ్యం కాజేశాం. నీవు మా సారివాడవు
 కాకచోయినా, పాండవుల కెప్పటికి నీ సహాయం నీ తమ్ముడి సహాయం
 లేకుండా చేయటానికి మీ సంబంధం ఒప్పుకున్నాం. నీవెక వెంటిగుల
 యాదవుడివి. నా మాయలో వడ్డా” వని శకుని నిజం వలుకుతాడు. ఈ
 మోసం తెలియగానే బలరాముడు మండివడతాడు. అప్పుడు ఘుటోత్కుచుడు
 అతని అనుచరులు నిజరూపాలు దాల్చి కౌరవుల్ని నానాభీభత్యం చేస్తారు.
 వాళ్ళ కిరీటాలు కుంపట్లయిపోతాయి. హరాలు పాములయిపోతాయి. ఆర్

నాదాలు చేస్తున్న ఆ దుష్టచతుర్షయానికి బుద్ధిచెప్పి ఘటోత్కృచుడు వారిని మూర్ఖులక్ష్మి హస్తినాపురంలో పారవేయిస్తాడు.

చివరికి ఘటోత్కృచుడు చేసిన పనికి సంతోషించి బలరాముడు, రేవతి, కృష్ణుడు, రుక్మిణి అందరూ అతని ఆశ్రమానికి వెళ్లి శశిరేఖాభిమన్యుల్ని దివిస్తారు. ఇదంతా నా పుత్రుడు చేసిన ఘనకార్యమని హిదింబ సంతోషిస్తే, కాదు ఇదంతా శ్రీకృష్ణులవారి దివ్యలీల అని ఘటోత్కృచుడు జ్ఞాత్రంచేయగా శ్రీకృష్ణపరమాత్మ అందరికి విష్ణురూపదర్శనం ఇస్తారు. మంగళం.

“VIJAYA”

